

[P. Andersen.]

Medlem Hr. Rager, at Landstinget havde vist sig saa lidet arbejdsdueligt med Hensyn til Gennemførelse af dette Forslag. Jeg kan kun betragte denne Udtalelse som en Tilslutning til Forslaget og som et Ønske fra det kommunistiske Parti om dette Forslags Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen, var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Enerets-Benævnelse for særlig Uddannelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3173, jfr. Sp. 2991; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1043, jfr. Sp. 613).

Sagen sattes til Forhandling.

J. Chr. Jensen: Det foreliggende Lovforslag er vedtaget af det andet høje Ting og oversendt til dette høje Ting. Det tager Sigte paa at beskytte særlig Uddannelse, og jeg vil mene, at de, der ved Bekostning skaffer sig en saadan særlig Uddannelse, ogsaa har Krav paa en vis Beskyttelse. Ikke alene af Hensyn til dem, der udøver en saadan Virksomhed, men særlig af Samfundshensyn mener jeg for øvrigt, at et Forslag som dette er paakrævet, idet Samfundet har Krav paa at vide, at de, der paatager sig et særligt Arbejde, ogsaa har faaet en Uddannelse, som svarer dertil.

Jeg skal imidlertid ikke her ved første Behandling komme ind paa Enkeltheder. Jeg kan i det store og hele anbefale Lovforslaget, men da jeg har faaet en Række Henvendelser fra Institutioner, som jeg synes har et vist Krav paa at blive hørt, vil jeg tillade mig efter første Behandling her at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Christiani: Jeg kan i det hele og store slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem, der nu havde Ordet, fremsatte.

Dette Lovforslag er jo blevet underkastet en meget grundig Behandling i Landstinget, hvor det har fundet Tilslutning fra alle Partier. Det er et Forslag, der, saa lille det end ser ud, ikke er uden Betydning, thi det vil gribe ind i en Række forskellige Forhold, og det angaar Omraader, paa hvilke man ikke tidligere har lovgivet. Vi har her i Landet indtil nu kun haft lovbeskyttet Benævnelse for enkelte Erhverv af ganske særlig Betydning for Almenheden, som f. Eks. Lægevirksomhed og lignende, men her er der Spørgsmaal om at anvende denne Lovgivning paa en Række andre Omraader, hvor der hidtil har været ret stor Frihed med Hensyn til Anvendelsen af de Benævnelser, som betegner den Uddannelse, de paagældende Klasser af Medborgere har faaet.

Det er særlig indenfor det tekniske Omraade, der maaske kunde tiltrænges noget større Klarhed, end der har hersket hidtil. Den tekniske Uddannelse omfatter jo mange forskellige Forhold, lige fra Haandværkeruddannelsen med tilhørende Aftenskole, den Uddannelse, som findes i Bygningsbranchen med Vinterskole i Læretiden i 4 Semestre, som afsluttes med en Konstruktionseksamen, og dernæst det udvidede Bygningsteknikum, der har to Ekstrasemestre, som af Arkitekterne maa gennemgaaes i København og af Entreprenørerne i Horsens. Saa er der for Maskin- og Elektroingeniørerne den 3-aarige Uddannelse med særlige Kursus i København, Odense og Aarhus, i København for Maskin- og Elektroingeniører, i Odense for Maskiningeniører og i Aarhus for Elektroingeniører. Saa kommer dertil desuden det, vi hidtil har kaldt den højere tekniske Uddannelse, som foregaar paa Polyteknisk Læreanstalt og paa Akademiet for henholdsvis Ingeniører og Arkitekter.

Paa alle disse Omraader kunde der maaske være Grund til at fæstne Betegnelserne, saaledes at man ud af disse Betegnelser kunde se, hvilken Uddannelse de enkelte Personer er i Besiddelse af. Der er jo ogsaa gennem Lovforslaget hjemlet Adgang til, at Uddannelse i Udlandet, som staar paa Højde med tilsvarende Uddannelse i Danmark, vil kunne, om jeg saa maa sige, legaliseres gennem de Betegnelser, som det i saa Henseende vil blive tilladt at benytte her i Landet.

Jeg skal ikke sige mere om Lovfor-